

פַּרְעֹה וְהַלֵּב הַקָּשָׁה

סִפּוּר עַל גִּאָּוָה, אֶמּוּנָה בַּה', וְלֵב שֶׁל אֶבֶן

מֶלֶךְ שַׁחֲשֵׁב שֶׁהוּא אֵל

פֶּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם הָיָה אָדָם רָשָׁע
וְגֵאוּתָן. הוּא חָשֵׁב שֶׁהוּא הֶכִי חָזָק וְחָכָם
בְּעוֹלָם, וְהֶאֱמִין שֶׁאֵין כֹּיָח שֶׁיָּכוֹל
לְנַצֵּחַ אוֹתוֹ.

הַאֲבֵן שֶׁל פֶּרַעַה

נְשִׁיחֵי הַנֶּשֶׁם בָּאִים בַּעֲנָוָה

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָמְדוּ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְאָמְרוּ: "כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיֵּחָגּוּ לִי בַמִּדְבָּר
בַּמִּדְבָּר."

הַזִּילְזוּל שֶׁל פַּרְעֹה

"מִי ה' אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקוֹלוֹ?" שָׁאַל פַּרְעֹה.
"לֹא יָדַעְתִּי אֶת ה' וְלֹא אֶשְׁלַח אֶת יִשְׂרָאֵל!"
בָּרָגַע זֶה, ה' הִחְלִיט לְלַמֵּד אֶת פַּרְעֹה לָקַח
כּוֹאֵב.

מַכַּת דָּם: הַתְּרוּצִים מִתְחִילִים

הַיָּאוֹר הִפָּךְ לְדָם. פֶּרְעֹה נִבְהַל מְעֵט,
אָף מִיַּד אָמַר: "זֶה רַק קֶסֶם! גַּם הַחֲרֻטִּים
שְׁלִי יִכּוּלִים." וְכֵן, הִקְנִישָׁה אֶת לְבוּ.

מַכַּת צְפַרְדְּעִים: הַדָּאָגָה גּוֹבֶרֶת

הַצְפַרְדְּעִים מְלָאוּ אֶת
הַבָּתִּים וְהַמְטוֹת.
פֶּרַעַה הִתְחִיל לְדָאֵג,
אֶךְ הַגֶּאֱוָה לָחֲשָׁה לוֹ:
"גַּם זֶה יַעֲבֹר."

מעגל העקשנות

שוב ושוב, פרעה כמעט נכנע.
אך ברגע שהצרה חלפה, הגאוה
שלו חזרה ולבו נאטם מחדש.

מִכַּת חֲשֹׁךְ: הַהִבְדֵּל הַגָּדוֹל

בְּגִשּׁוֹן: אֹר, שְׂמִיחָה וְעִבּוּדֵת ה'.
ה' שָׁמַר עַל יְלָדָיו מְלֵאֵי הָאֲמוּנָה
הָאֲמוּנָה.

בְּמִצְרַיִם: שְׁלוֹשָׁה יָמִים שֶׁל חֲשֹׁךְ מִחֻלָּט
וְאִמָּה. אִישׁ לֹא יָכוֹל הָיָה לָזוּז מִמְּקוֹמוֹ.

פַּרְעֹה מִנְסֶה לְהַצִּיב תַּנְאִים

פַּרְעֹה הֵבִין שְׁזָה לֹא קֶסֶם, אֶלָּא
נִס אֲמָתִי מֵה'. הוּא קָרָא לַמִּשָּׁה
וְאָמַר: "לָכוּ עֲבֹדוּ אֶת ה', אֲנִי
הֵצֵאתִי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם!"

הַאֲמוֹנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל מֹשֶׁה

מֹשֶׁה לֹא הִסְכִּים לָשׁוּם פְּשָׁרָה
וְאָמַר בְּבִטְחוֹן בָּה': "גַּם מִקְנֵינוּ
יֵלֵךְ עִמָּנוּ, לֹא תִשָּׂא פִרְסָה!
עַם הַכֹּל נִעְבֹּד אֶת ה'."

הַגֵּאָוָה הַהֶרְסָנִית שֶׁל מֶלֶךְ

פֶּרַעָה לֹא יָכוֹל הָיָה לִשְׁאֵת שְׁמִי שֶׁהוּ
מִכְתִּיב לוֹ תְּנָאִים. הַגֵּאָוָה עֲוֶרָה
אוֹתוֹ חֲלִיטִין: "לֵךְ מֵעַלִּי!" הוּא
שָׁאֵג, "בְּיוֹם רְאוּתְךָ פָּנִי תָמוּת!"

חצות הלילה: שבירת הגאווה

מכת בכורות.

המכה הקשה מכולן נחתה הלילה.
סוף סוף, בכאב עצום, פרעה הבין שאדם בשר
ודם אינו יכול להלחם בה' יתברך.

קומו צאו מתוך עמי!

פֶּרַעַה נִכְנַע. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים מִמִּצְרַיִם מִלְטָאִים
בְּאַהֲבַת ה' וּבַהוֹדָיָה עַל הַשְׁגָּחָה וְהַנְסִים.

מִכַּת דָּם
(יָכוֹל לַעֲצֹר)

מִכַּת צַפְרֵדַעִים
(יָכוֹל לְשַׁלַּח)

מִכַּת חֶשֶׁךְ
(יָכוֹל לְהוֹדוֹת בְּטָעוֹת)

הסוף המר בים סוף

הַגָּאוֹה מְשַׁכָּה אֶת
פְּרַעְיָה מִטָּה. אַחֲרֵי
אַחֲרֵי שְׁשִׁחָרָר אוֹתָם,
הוּא שׁוֹב שָׁכַח הַכֹּל,
רָדַף אַחֲרֵי עַם
יִשְׂרָאֵל - וְטָבַע בַּיָּם
יַחַד עִם צָבָאוֹ.

מָה אֲנַחְנוּ לומדים לחיים שלנו?

מדרגות של ענווה

1. הגאווה מעוֹרֶרֶת אותנו אֶפְלוּ כְּשֶׁהֶאֱמַת מוֹל הַעִינִים.

2. עֲקֻשָּׁנוֹת לֹא הִגִּיזוּ גוֹרָמַת הַחֲלָטוֹת רָעוֹת שְׁפוֹגְעוֹת בָּנוּ וּבְאַחֲרֵים.

3. עֲנָוָה הִיא הַכַּח לומר "טְעִיתִי".

נִקְוָדָה לְמַחְשָׁבָה מִלְדֵי הַכֶּתֶה:
אִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל בְּקוֹרֶת וּלְתַקֵּן טְעִיּוֹת בְּשִׁמְחָה?

